

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Greutăți pretutindeni

de pâr. canonic Ion Agârbiceanu

Nu sunt oameni mai lipsiți de conștiință și de iubire de neam, decât aceia cari strigă mereu că nici într-o țară nu e așa de rău, nu o duc oamenii așa de greu, ca în România. Că suntem țara cea mai bogată din lume, cu oamenii cei mai săraci. Dacă aceste vorbe grele ar fi spuse numai de cetățenii cari nu sunt de neamul nostru, calea-valea, am mai înțelege. Dar sunt destui români, cari nu se sfiesc să arunce necontenit această ocară mamei care-i hrănește și adăpostește.

Și cei mai mulți cari țipă așa, nu și-au pus odată piciorul peste graniță, n'au vorbit cu un singur om venit din străinătate, nu au citit o gazetă sau o carte, în care să fi văzut cum trăiește lumea în alte țări.

Vorbesc din vânt, fără informații, vorbesc pentru a părea în ochii altora căs lucru mare, sau fiindcă au auzit pe alții spunând așa.

Realitatea, adevărul e cu totul altul: în toate țările din Europa — afară doar de Anglia și Franța — traiul cetățenilor e mai greu decât la noi. Hrana e mai scumpă, dările sunt mai mari, libertățile sunt mai puține, munca mai grea, oamenii cari n'au ce lucra și pe cari trebuie să-i țină Statul, sunt mai mulți.

Greutățile rămase și azi pe urma războiului, deși au trecut șaisprezece ani umplu încă întreg pământul.

Chiar țări cari nu au luat parte la războiu, ca: Elveția, se luptă cu foarte mari greutate. Iar țări mai mari și mai bogate decât noi, cum este America, cunosc o scumpete și o greutate a traiului, cum n'au cunoscut niciodată.

Aproape în toate țările s'au adus legi excepționale, pentru a mai împărți oarecum năcazul și suferința între cetățeni, pentru a le putea suporta, pentru a putea trăi.

Ne sunt vecine Rusia, Bulgaria, Jugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia. Ce se petrece în aceste țări putem cunoaște mai ușor, că vin oameni de acolo la noi, și merg dela noi la ei. De câtva timp începem să putem ști ce-i și cu traiul din Rusia, deși fugarii de acolo — de ani — aduc vești despre sărăcia și lipsa slobozeniei de acolo.

Ei bine, pretutindenea în aceste țări, lumea o duce mai greu, și cetățenii lor se minunează când vin la noi și cunosc viața pe care o ducem. Ei nu înțeleg cum ne putem plânge, când văd traiul nostru ușor în asemănare cu al lor.

Râd când aud cu cât plătim carnea, pâinea; se miră de impozitele noastre, cari nu fac nici a zecea parte din acele ce le plătesc ei. Nu vor să creadă că noi plătim prin expropriere un jugăr de pământ cu 500—1000 lei, când la ei acasă dacă s'a mai dat pământ, plătesc jugărul — după banii noștri, cu una sută mii lei.

Sunt greu vinovați, cei ce ne vorbesc mereu de rău țara. Vorba lor prinde la cei neștiutori, la cei săraci ou duhul, la cei fără mândrie și voință, și le strică și biata țarie ce o mai au.

În chipul acesta se slăbește nădejdea, ce trebuie să o avem în noi înșine.

Ziua de 1 Decembrie

Despărțământul Blaj al „Astreii” a trimis la timpul său înștiințare tuturor cercurilor culturale ce-i aparțin, ca să sărbătorească cum se cuvine ziua de 1 Decembrie, aniversarea unirii Ardealului și Părților Ușureas cu Patria Mamă.

Din rapoartele sosite până acum, facem dare de seamă despre serbările din următoarele comune:

Din Valea Sasului

La sf. liturghie din 1 Dec. s'a făcut pomenirea eroilor.

După masa la ora 2, cercul cultural „Astra”, cu ajutorul școlărilor, sub conducerea dlui inv. Aug. Colceriu, a aranjat un program frumos și bogat la care a luat parte public mult, sala plină.

Pâr. local Aug. Râșniță, președintele cercului, a ținut o cuvântare, arătând însemnătatea zilei, ascultat cu multă băgare de seamă de către cei de față.

S'au recitat apoi poeziile: „Regele Nostru” de I. Soricu, „Țara Mea” de V. Militaru și „Deșteptarea României” de V. Alexandri. S'au cântat frumoase cântări patriotice, „Răsunetul”, „La Turda” și „Hora Unirii”, cântate de întregă asistența. Au fost câteva clipe de adevărată înălțare sufletească.

Din Bucurdea Grănoasă

Din prilejul sărbătorii naționale de 1 Dec., în Bucurdea Grănoasă s'a aranjat o *ședintă culturală*, cu un program compus din coruri, declamări, dansuri naționale, „Poemul Unirii” și o conferință asupra „însemnătății zilei” ținută de d. inv. Iacob Săldăgean.

Din Chesler

În ziua de 1 Dec. e., la Chesler s'a organizat un *program artistic*.

A vorbit mai întâi pâr. ortodox *Silviu Floca*, vicepreședintele cercului cultural, care a deschis programul serbării și a fălmăcit țărânilor cari s'au strâns în mare număr, în semnătatea zilei.

A urmat cuvântarea d. inv. *Șt. Bulat* care a descris amănunțit luptele de la Mărășești și Mărășești.

A vorbit apoi pâr. unit *H. Aldea* despre originea poporului român.

Ultimul a vorbit țărânul *Nicolae Șimina* iscusit în vorbă și preștin al cântării, despre suferințele poporului român.

Au urmat câteva cântări patriotice cântate de corul școlii primare sub conducerea pricepută a d. inv. *Anișoara Cimpoca*.

Din Spini

La sf. liturghie din ziua sărbătorii s'a sălujit doxologia. După masa s'a desfășurat la școală un program frumos.

După ce s'a cântat „Imnul Regal”, elevul *Costea Solomon* cl. V-a a declamat poezia „Țara mea”. Venerabilul Părinte *A. Costea*, președintele cercului, a ținut o cuvântare, arătând străduința tineretului pentru a ține trează conștiința națională. A amintit de lupta dusă pe vremea stăpânirii străine pentru menținerea bisericii și a școlii, cari au contribuit în cea mai mare măsură la pregătirea sufletelor pentru ziua unirii.

Au mai declamat elevii *Popa Vasile* cl. VI, *Alba-Iulia* și *Maria Hoc* VI „România, România”, după care elevii școlii sub conducerea d. inv. *L. Baciu* au jucat piesa „Românul”. Au urmat câteva puncte de cor și cuvântarea dlui inv. *Ioan Spinean*, care a vorbit despre slăbăciunea naționalistă din sufletul Românului.

Elevul *Pănzan Solomon* din cl. V a declamat la sfârșit poezia „Grăul Neamului”.

Din Lunca

Pomenirea eroilor la sf. slujbă a fost făcută la *Lunca* de venerabilul pâr. *protopop Ștefan Lita*.

După masa s'a desfășurat un program, din cântecul patriotice, declamări și dansuri naționale. Amintiri din ziua de 1 Dec. 1918 a spus dl inv. *dir. Isidor Mihai*. D. inv. *Elena Râșniță* a vorbit despre însemnătatea zilei, iar

d. Eugen Mihai, student, despre poporul românesc în granițele sale firești.

La serbare a fost de față public mult, sala școlii plină.

Din Blă

La liturghia zilei s'a cântat dexologia iar pdr. Ioan Mărginean, preș. cercului cultural „Astra”, a vorbit despre însemnătatea zilei.

După masă a avut loc la școală un festival la care cuvântul ocazional a fost rostit de d. inv. dir. Dancu.

S'au deslamat mai multe poezii de către elevii școlii primare, și s'au cântat două cântări patriotice sub conducerea d. inv. Iuliu Bogdan.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Dumineca a XXVIII, după Rusalii sau a XI. după Înălțarea sfintei Cruci. Luca 14, 16-24.

Pilda din evanghelia de astăzi a spus-o Mântuitorul cu prilejul unui ospăț, chemat fiind la masa unuia din marii fariseilor. În timpul mesei unul din oaspeții, care ascultase cu luare aminte învățăturile Domnului cu privire la ospete, zise: »Fericit celce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu«. Aceste cuvinte îi dau prilej Mântuitorului ca să spună pilda următoare și să arate că la ospățul cel ceresc vor lua parte numai cei cari primesc cuvântul mântuirii.

16. Zis-a Domnul pilda aceasta: »Un om oarecarele a făcut cină mare și a chemat pe mulți.

O pildă asemănătoare acesteia s'a mai cetit de altfel și în Dumineca XIV. după Rusalii (Mateiu 22, 2-14). Acolo însă celce a făcut cina era un împărat. Atât împăratul cât și omul care face cina este însuși Dumnezeu. Acolo s'a numit însă împărat, ca să se arate măreția lui Dumnezeu, iară aicia se numește om, pentruca să se arate marea sa iubire de oameni. Oina închipuiește împărăția lui Dumnezeu.

17. Și a trimis pe sluga sa la ceasul cînii să zică celor chemați: veniți, căci iată gata sunt toate.

Sluga trimisă să vestească pe cei chemați să vină la cină, este Domnul nostru Isus Hristos. Dar se poate înțelege sub slugă și oricare propovăduitor de astăzi al evangheliei. A trimis Dumnezeu pe Fiul său, luând asupra sa chip de rob, ca să cheme pe toți jidovii la fericirea cea veșnică, iară mai vărtos pe căpeteniile lor, precum erau cărturarii, fariseii și arhierii jidovilor.

18. Și au început toți într'un chip a să lăpda. Cel dintâi a zis: moșie am cumpărat, și-mi caută să merg să o văș: rogu-te să mă ierși.

19. Și altul a zis: cinci părechi de boi am cumpărat, și voi merge să-i încerc: rogu-te să mă ierși.

Cea dintâi piedecă ce ni-se pune la intrarea noastră întru împărăția cerurilor este de fapt bogăția. Oamenii bogăți nu au vreme nici odată să vină la biserică și să asculte cuvântul lui Dumnezeu fi că și-au cumpărat de curând moșie, fie că și-au cumpărat perechi de boi pe cari tocmai atunci vrea să-i încerce.

20. Și altul a zis: m'am însurat și pentru aceea nu pot veni.

A doua și cea mai mare piedecă ce ni-o pune diavolul la intrarea noastră întru împărăția lui Dumnezeu sunt plăcerile trupești. Precum celce se însurase nu și-a lăsat plăcerile celor dintâi zile de miere în schimbul plăcerilor pe cari ni-le întinde cuvântul lui Dumnezeu, tot așa nu ni-le lăsam nici noi, și astfel locul nostru la cină îl cuprinde altul.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: ieși curând la căile și la ulițele cetății, și adu aici săracii și ciungii și orbii și schiopii.

Săracii și ciungii și orbii și schiopii, chemați pe urmă dela răspântii, sunt vameșii, păcătoșii, toți umiliții și desprețuiții poporului jidovesc, cari au crezut în Mântuitorul și au primit învățătura sa.

22. Și a zis sluga: Doamne, făcut-s'a cum ai poruncit, și încă mai este loc. 23. Și a zis domnul către slugă: Ieși la drumuri și la îngrădiri, și îndeamnă să între, ca să se umplă casa mea.

Cei dela drumuri și îngrădiri sunt păgânii cari erau despărțiți de jidovi, ca printr'un gard, de ura ce aceștia aveau împotriva a tot ce nu era jidovesc. Interesant e, că cu privire la aceștia a zis Mântuitorul: »Îndeamnă, să între«. Păgânii adevărați nu cunoșteau pe adevăratul Dumnezeu, n'aveau cuvintele prorocilor, nici Sfânta Scriptură, cari să-i povățuiască la credința în Hristos. Cuvântul »îndeamnă«, înseamnă deci: dă-ți osteneala ca să-i îndupleci, pleacă-le inima prin cuvinte, luminează-le mintea cu lumina vieții sfinte, convinge-i prin săvârșire de minuni.

24. Căci sic vouă, că nici unul din bărbații cei chemați nu va gusta cina mea. Căci mulți sunt chemați, iară puțini aleși.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Predică

rostită la înmormântarea profesorului Nicolae Pop, în 6 dec. 1935

de păr. canonic Dr. Ioan Bălan

Luptă bună m'am luptat, cursul l-am plinit, credința am păzit.
II Tim. 4, 7.

Jaleiici Asultători,

Un obicei, necunoscut în timpurile vechi ale bisericii creștine, pe care nu-l găsești în Apusul catolic, s'a infiltrat în biserică noastră dela calvini. Sărăcia ritualului lor trebuia completată cu ceva, cu predică dela morți. La noi nu e cazul de sărăcie. Rânduiala îngropării e așa de frumoasă și de pătrunzătoare, încât și singură produce toate acele impresii, cari se potrivește la petrecerea din lumea aceasta a scumpilor noștri răposați. Dacă predică la morți ar fi un mănunchiu de flori culese din grădinile Sfințelor Scripturi, cari să aline durerile rudelor și să dea de gândit serios întregului auditor, ar avea îndreptățire aceste cuvântări. Cum însă în ele trebuie să se facă vorbă de răposatul, care nu totdeauna a fost om vrednic de laudă, predică dela morți, în loc să fie o vestire a adevărului,

în multe cazuri e numai o sunună de flori artificiale, care gâdile, ce e drept, urechile (II. Tim. 4, 3); însă nu are calitățile cuvântului lui Dumnezeu, care „este viu și lucrător“ (Evr. 4, 12). Cum mortul, cărui i se face panegiric, e judecat deja, când i se înșiră calitățile, ce nu le are, însuși e cel dintâiu, care desaproabă laudele, ce i-se aduc.

Fără să voim să impietăm asupra drepturilor Judecătorului dumnezeesc, doar însuși Tatăl cel ceresc nu judecă pe nimeni, ci toată judecata o a dat Fiului (Io. 5, 22), credem eu toată tăria, că nu acesta este cazul preotului și profesorului Nicolae Pop. Avem toată nădejdea, că munca încordată, ce a depus-o scumpul nostru răposat timp de 50 de ani în serviciul bisericii și al neamului, va fi încoronată de dreptul Judecător cu lauri nepieritori, cu fericirea ce se dea celorce îl iubesc pe Domnul și se ostenesc în slujba Lui.

Băiat de țărani, Nicolae Pop s'a născut la 10 Octombrie 1859 în Ohaba de Secaș, așa că intrase în al 77-lea an al vieții. Studiile primare, secundare și teologice le-a făcut la Blaj, începând cu anul 1870, încât a putut urmări de aproape opera de frumoasă organizare realizată cu atâta pricepere și energie de marele Mitropolit Vancea. Aici, în Blaj a muncit în toată viața sa, mai întâiu ca practicant în Căminul metropolitan, până la 21 Noemvrie 1888, când a fost numit profesor

la vechea școală normală de băceți, căreia, în parte, i-a luat locul astăzi școala de aplicație. Conciliul provincial, îndeamnă, ca în centrele principale să se înființeze școli primare principale, în cari să se dea elevilor cunoștințe mai întinse și mai solide (Tit. IX, c. IV). Fiecare clasă dela această școală își avea profesorul ei, cu pregătire superioară altor dascăli de școală primară, și avea rostul să pregătească pe elevi pentru școala secundară.

În această școală am avut și eu fericirea să-l am ca dascăl pe răposatul. Dintre mulții mei profesori, pe cari i-am avut pe la diferite școli, se pot număra pe degetele dela o mână aceia, cari mi-au lăsat în suflet un sentiment de recunoștință așa de profundă ca Nicolae Pop. Stăpân pe materie, meșter în expunere, acest om, care nu fura vremea lui Dumnezeu și a elevilor, nu cruța nici o osteneală în împlinirea datoriei. Cât de frumoasă era gramatica limbii române de pe buzele acestui dascăl! Și câtă siguranță pentru lupta vieții lui din lecțiile lui de matematică! Cine a avut norocul să-i fie elev, îndrăgea cartea și prindea curaj pentru viață. Da, căci Nicolae Pop nu era dintre profesorii, cari se cred stăpâni pe note, ci da, cu inima largă, clasificării bune elevilor meritoși, fără nici o considerație la persoana și familia elevului; și cu inima strânsă dădea note slabe celor leneși. Mulți dintre elevii lui, la lumina admirabilei lui dascălii și-au pus temelii solide ale cunoștințelor și ale caracterului.

Nimenea, adecă, dintre cărturarii și fariseii jidovilor nu vor moșteni împărăția cerurilor pentru că ei s'au lăpădat de chemarea lui Hristos. Tot așa nu vor gusta cina sa nici oamenii de astăzi, cari se lăpădă de biserică și cari, oricât li chiamă dangătul clopotelor, cântările cantorigilor și predicile preeșilote, își văd de trebușoarele lor lumești, de moșii, de boi, vaci, cai, oi și porci, de daraverile lor familiare, de plăcerile cele multe, pe cari le imbie lumea aceasta.

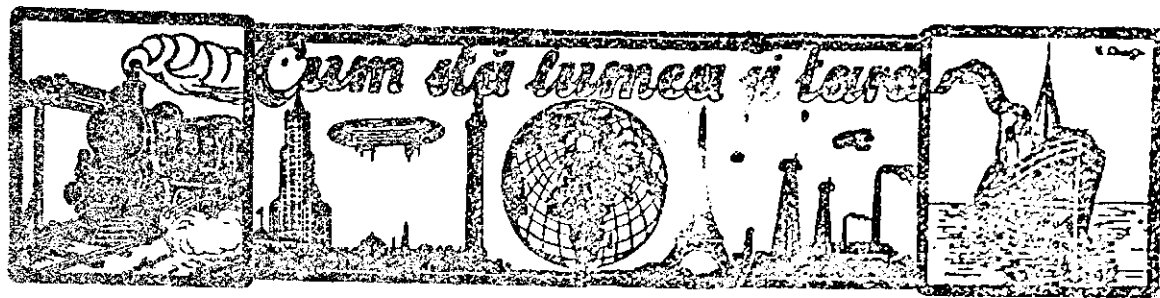
Cuvintele »căci mulți sunt chemați, iară puțini aleși« nu sunt din evanghelia sf. Luca, ci sunt luate dela sf. Matei cap. 22, stih 14, fiindcă, precum am spus la tâlcuirea stihului 16, evanghelia dela sf. Matei (22, 2—14, a XIV. după Rusalii) seamănă cu aceasta. Chemații sunt toți aceia cărora li-s'a propovăduit evanghelia. Aleșii sunt aceia pe cari i-a ales Domnul pentru a fi moșteni ai împărăției lui Dumnezeu.

* * *

Sf. noastră biserică poruncește ca toamna să se citească tot evangheliile cari combat iubirea de averi. Aceasta o face anume, ca să nu ne prea legăm de cele pământești. — Să nu ne prea încredem în aceea că suntem chemați la cină, adecă facem parte din biserică adevărată a lui Isus, că dacă nu conlucrăm cu Isus și cu poruncile lui, adecă dacă nu luăm parte la cină, nu ne putem mântui.

Părintele Iuliu

Conferență religioasă. În seria conferențelor aranjate pentru postul Crăciunului de Reuniunea Femellor gr. cat. Române din Blaj, a vorbit duminică trecută Rev. Dr. Tit Malai profesor la Academia de teologie din Cluj, despre „mitul rassist și adevărul Crucii“. Conferința a avut loc în sala de gimnastică a liceului de băieți, la ora 4 d. m. A fost ascultată cu multă atenție de public numeros.

„Ungaria de dinainte de războiu nu va reînvia niciodată“

Cuvinte răspiccate spuse de d. Nicolae Titulescu la Cameră

Intr'una din ședințele din săptămâna trecută a Camerei, d. Nicolae Titulescu, ministrul de externe al țării noastre, a ținut o strălucită cuvântare în care a răspuns cum se cuvenea poștelor nesăbuite ale Ungurilor. Dsa a fost provocat să vorbească, în felul următor.

Onteles Bethlen, deputat ungar, a vorbit în numele partidului maghiar. Intre altele a spus că se face nedreptate funcționarilor unguri cari sunt supuși la examen și sunt dați afară dacă nu știu românește. A mai spus că în unele județe Ungurii sunt siliți să-și părăsească legea strămoșească.

S'a sculat atunci d. Nicolae Titulescu, și a răspuns celor spuse de contele Bethlen, spunând cam următoarele:

Simt că nu mi-aș face datoria față de țară — a început d. Titulescu — dacă nu aș răspunde neadevărurilor rostite de d. Bethlen.

Ni s'a spus că noi călcăm Constituția atunci când cerem unui slujbaș ungar să învețe limba românească. Aș vrea să știu, în vechea Austro-Ungarie ar fi ajuns ci-

neva în slujbă dacă nu ar fi vorbit limba ungurească?

Dvs., Ungurii, pentru toate nimicurile faceți plânsoare la Geneva, ca în fața lumii să ne arătați plini de păcate. Dar, nici acolo nu veți mai găsi crezare. Căci au observat și dnii dela Liga Națiunilor că umblați după privilegii, cereți lucruri cari nu-s după dreptate, nu vi-le dă nici o lege. Ați dat dovadă de acest lucru chiar în fața Ligii, când n'ați vrut să luați măsuri împotriva Italiei care se răboește împotriva legilor. Ați fugit de povară, lăsându-o numai pe umerii noștri, căutând numai drepturi.

Am căutat de multe ori să mă apropie de Unguri — a continuat d. Titulescu. — N'am putut lega o prietinie, căci Dvs. nu vreți egalitate cu noi. Dvs. vreți să reinvie Ungaria de dinainte de războiu. Dar să știți, *Ungaria de dinainte de războiu nu va reînvia nici odată.*

S'o ști contele Bethlen și s'o știe toți Ungurii: Noi nu ne atingem de ființa Dvs. Vrem apoi să fiți egali cu noi, dar numai

Fiind și preot, el ne dădea lecțiile de catehism și ne făcea exhortațiile în fiecare duminică și sărbătoare mai înainte de ce am merge să ascultăm Sfânta Liturghie în biserică curții. Mi-e încă vie amintirea, cu cât drag așteptam ora de religie, căreia li dădea importanță mai mare, căci glasul îi era acum mai dules, ca de obicei; și, cei lenși la această materie, erau pedepsiți cu pierderea timpului pentru data viitoare.

În luna Iulie 1892, trece examenul prezis de Consistorul Metropolitan pentru profesorii dela școala normală de învățători, la care e și numit, mai întâiu ca suplent, în toamna anului 1898, apoi ca titular definitiv în August 1906. Aici a funcționat până în finea anului 1928/9, când a fost trecut la pensie. A învățat mulți ani și pe elevii din școala noastră de ucenici; iar la Academia de Teologie a ținut cursuri de economie rațională până la sfârșitul anului școlar expirat.

Partea cea mai însemnată din activitatea acestui profesor a fost în slujba școlii normale de învățători. O muncă enorm de grea este pe umerii acestor băieți tineri, cari sunt trimiși pe sate, ca să lumineze poporul. De inspectorul unguresc se temeau ca de cine știe ce mare primejdie, căci un dascăl creștîn la școlile Blajului nu putea să stea în serviciul idee de maghiarizare, nici chiar în faimoasa vreme a zonei culturale, croite după ce România a început războiul pentru eliberarea

fratilor. Poate mai grea este situația învățătorilor astăzi. Retribuiți mai bine ca preoții, ai căror ani de școală sunt mai mulți, îmbătați cu vorbe cari le produc adese ori ameteală, oameni tineri, de 17—18 ani, sunt învățai de stătea curente nenorocite, și mulți sunt, cari ușor se lasă purtați de valurile acestei vieți. De am avea lângă acest zieriu pe miile de învățători, cari s'au perândat pe sub părintezca oblăduire a lui Nicolae Pop, ne-ar putea spune, cu câtă dragoste își tracta acest profesor pe elevi. Lui Nicolae Pop nu-i curgeau de pe buze vorbe impoponate și cadente, ca pe scena unui teatru; și-i curgea învățătura cu smerenia slujitorului de altar, ea elevii să înțeleagă bine materia, și astfel să o îndrăgească. De aceea lui i-se potrivea așa de bine cuvintele înțeleptului Sirah: „Fericit este cel ce a aflat înțelepciunea și cel ce o grațește celor a aflat înțelepciunea și cel ce o grațește celor în urechile celor ce o ascultă“ (25, 12). Lui îi-ar fi putut repeta, fără nici un compliment, elevii vorbele, pe cari le-a zis împărăteasa Sava către Solomon: „Feriți sunt oamenii tăi și fericiți sunt slugile tale... cari stau înaintea ta pururea și aud înțelepciunea ta“ (II Paralip 9, 7).

O mare mizerie au fost și vor rămâne multă vreme manualele de școală. Fără un manual bun, foarte puțin poate face profesorul, iar elevul este de dreptul nenorocit. Acest profesor, care își respecta catedra și-și iubea elevii, scris și tipărește manuale, cari nu s'au

vădat cu kilogramul. Pomenezc „Cartea de economie pentru clasele V și VI ale școlii primare de băieți“, și alta pentru fete; apoi „Economia rurală și grădinaritul pentru școlile normale“. Acest manual a fost prezentat Academiei române pentru un premiu Adamache. Profesorul Simion Mehedinți, care a făcut recenziunea cărții, a propus-o „pentru o parte cât mai bună din premiu“, fiind premiul divizibil. În noile condiții de viață națională, cartea, care, în manuscris, ținea cont de tot pământul românesc, însă fusese ciopârțită de Ministerul unguresc în ce privește Muntenia, Moldova, Basarabia și Dobrogea, apare în o ediție completată sub titlul: „Noțiuni de agricultură, zootehnie și horticultură pentru școlile normale, seminarii și școli de agricultură, București 1930“. Aprobată de Minister, în două rânduri, a avut rara cinste de a fi recomandată de un profesor universitar de specialitate cu următoarele cuvinte elogioase: „Am convingerea fermă, că lucrarea dlui profesor Pop va fi pretutindeni folosită... [ea este] o adevărată zestre pentru profesorul unui atare manual“ (Vezi în loc de Prefață, p. 4, 5). Câți profesori, nu numai din Blaj, dar și din alte părți ale Ardealului, au avut, după războiu, astfel de aprecieri?

Nu vreau să trec cu vederea cartea foarte prețioasă, ce a publicat-o despre sădirea visii, cum nici cea pentru apărarea ei în contra peronozporii. Jahnici ascultători, de

care este cel mai frumos calendar românesc

când vom fi siguri că sunteți Români și și că ați uitat că ați fost cetățeni unguri.

Dacă însă nu faceți altceva decât tot ațâțați pentru revizuirea tratatelor, apoi casă bună împreună nu facem. Iar noi vă vom urmări pas cu pas, cum vă urmărim de 17 ani, pentruca planurile Dvs., nedrepte, să nu se poată îndeplini.

Ouvântarea dlui Titulescu a fost des întreruptă de aplausele deputaților, cari au văzut în ea un răspuns potrivit agitațiilor pe cari Ungurii le fac pretutindeni împotriva noastră; la noi în țară, la ei acasă și în cele țări străine.

Aeroplanele italiene bombardează orașul Dessie

Ultimele zile ale săptămânii trecute au fost zile de pierderi mari pentru abisinienii. Cartierul general al armatei precum și Negusul însuși, se afla în orașul Dessie.

Joi, în 5 l. c., de dimineață, au apărut deasupra orașului zece aeroplane italiene, aruncând din înălțimi bombe. Imediat au sosit alte 20 aeroplane. A început atunci să cadă o adevărată ploaie de guri de foc, cari au aprins orașul în toate colțurile. Fugeau abisinienii, îngroziiți de luminile de foc și de șuerul bombelor.

În decursul bombardamentului au fost omorite 40 de persoane și vreo 300 rănite.

Orașul întreg era o mare de flăcări. Insuși palatul principelui moștenitor a ars până în temelii.

Nu mult a trebuit ca să fie omorât însuși Negusul. El a dormit peste noapte în palatul principelui moștenitor. S'a sculat însă de dimineață și s'a dus să inspecteze trupele, scăpând astfel dela moarte sigură, căci toți cei cari au rămas în palat au fost omorâți de bombe sau au ars în flăcări.

câte ori nu i-am citit articolele așa de interesante economice, ce le publica în „Unirea” și în „Unirea Poporului”? Și căți țărani nu i-au ascultat cu mare băgare de seamă conferințele, ce le-a ținut în cadrele Astrei! Da, căci omul acesta nu credea, că și-a împlinit rostul numai pe catedră, ci lua parte la toată viața națională. De aceea, în 1895 îl vedem între membrii congregației județene, ales pe lista partidului național. Meritele lui au îndemnat pe Preaveneratul Ordinariat Metropolitan să-l numească membru al Preonoratului Exactorat Arhidiecezan și mai întâiu viceprotopop, apoi protopop onorar.

Lipsit de grijile slujbei și ale familiei, celei își așezase bine copiii, ce i-i dăruise Dumnezeu, lipsit și de grijile materiale, trebuia să-și petreacă în liniște anii de odihnă și de pregătire pentru ziua judecării. Dar în primăvară îi moare soția, cu care a trăit în dragoste și bună înțelegere 47 de ani. Organismul, nici de altfel prea robust, nu poate să se refacă nici de cum pe urma acestei grele lovituri. Familia, care ținea la răposatul așa de mult, îl înseamnă acum cu și mai multă dragoste. Medicii își pun în câmpăna toată truda lor iesească. Însă nimeni și nimic nu e în stare să-i dea liniștea, pe care o dorea cu atâtă foc, și o pomenea adeseori. Nu se mai simțea

Cât ce s'au retras aeroplanele, Negusul a trimis o telegramă familiei prin care o anunța că a scăpat neatins, și alta Societății Națiunilor în care se plângea de atacul italienilor.

În ziua următoare, aeroplanele au mai aruncat asupra orașului încă multe bombe. Fiecare bombă aruncată nimicea totul până la o depărtare de 50 m. dela locul căderii.

Armatele italiene au început apoi înaintarea. La prima opunere din partea abisinienilor, au luat 81 de prizonieri și numeros material de războiu. Au rămas pe câmpul de luptă, după ciocnire, cinci morți.

Cu toate măsurile ce s'au luat împotriva Italiei de către țările dela Societatea Națiunilor, ea poartă mai departe lupta. O poartă căci cetățenii își fac datoria către țară. Mai nou, italienii din București au trimis țării lor două kg. aur și zece kg. argint. Cu astfel de cetățeni, o țară ajunge de bună seamă la înflorire.

Un frumos jubileu la Oradea. Dămîncea în 14 Noemvrie, s'a ținut în sala festivă a Școlii Normale Române Unite din Oradea o frumoasă serbare, la care a luat parte și I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, episcopul de Oradea. S'a sărbătorit adevărat jubileul de 250 ani dela înființarea, prin s. Ioan B. de la Salle, a Congregației (tovărășiei de călugărie) Fraților Școlilor Creștine, care are 20 de mil de membri aleși din filia 48 de popoare. Menirea acestei Congregații este de a crește copiii creștinește în școli. Această congregație are până acum 14 mil de școli în cari învață peste 350 mil copii. În România au venit acești Frați Școlari în anul 1898, iară la Oradea l-a chemat I. P. S. Sa episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu la anul 1926. Cu prilejul acestui jubileu I. P. S. Sa a ținut o frumoasă cuvântare, arătând vrednicia acestor călugări și dorindu-le să-și poată sărbători jubileul de 250 ani de așezare și rodnică lucrare în România.

bine, văzând criza intelectuală și morală ce bătuie cu furie în lungul și latul țării. Doar astăzi poate să se spună: „Acum m'am odihnit, și am aflat alinare multă” în locul, unde nu mai este nici o durere, nici o înfrîntare, nici un suspin; ci numai bucuria, ce a înăduit-o Dumnezeu celor drepti.

Cu preotul și profesorul Nicolae Pop pleacă din mijlocul nostru nu numai un scump profesor, căruii miile de elevi îi vor purta în vezi cea mai caldă recunoștință, ci și un om format în școala Mitropolitului Vancea, tare în credință, neobosit în muncă, respectuos față de slujba ce i-s'a încredințat, convins că acolo (i-e locul), unde te-a pus Cel mai mare.

Jalea, ce o lasă în inima surorii, fiilor, ginerilor, nepoților și cumnaților va fi alinată în biserică, de câte ori vor auzi: „Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri” (Mat. 5, 12).

Elevii, prietenii și cunoscuții lui îi vor păstra o amintire neștersă și foarte scumpă, și în rugăciunile lor își vor aduce cu drag aminte de omul modest și harnic, care a fost preotul și profesorul Nicolae Pop.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Citiți „UNIREA POPORULUI”

† Prof. Nicolae Pop

Cetitorii acestei gazete cunosc numele acestei, că doară el a dat povești plugarilor noștri, ani dea rândul, în „Unirea Poporului”. Cine nu-și aduce aminte de poveștile și sfaturile lui cuminte, pe cari le dădea aproape săptămânal, până n'a venit la Blaj noul profesor de agricultură, dl Victor Oros. Atunci bătrânul profesor Nicolae Pop ni-a spus că „de asuma are cine sorie, eu mă retrag, pentru că sunt bătrân”. Sfaturile sale luminoase și atât de practice cetitorii noștri au le vor uita aici odată.

Modest peste măsură a fost profesorul Nicolae Pop. De aceea nu l-a cunoscut lumea cum ar fi fost vrednic. Măcar că acest profesor bătrân a fost unul dintre profesorii noștri buni.

Scriitorului acestor rânduri Nicolae Pop l-a fost profesor la Academia de Teologie din Blaj, și încă profesor bun pe care nu-l va uita nici odată. Așa, simplu, cum explica el, mie mi-a rămas în minte ca un profesor zelos, cinstit și dragul!

Școala Normală a pierdut în el un profesor de mare valoare, care a fost, cel puțin acum la bătrânețe, foarte mult cinstit, chiar și de către cei dela București.

Miercuri în ziua de 4 Decembrie, la orele 16, bătrânul profesor și-a dat sufletul în mâinile aceluia pe care l-a slujit 41 de ani ca profesor, 47 de ani ca preot și 77 ani ca fiu credincios.

Profesorul Nicolae Pop era un mare cinstitor al patronului său din ceruri, al sfântului Nicolae, episcopul dela Mira Licii. Noi, prietenii și colegii lui, ne adunam, în fiecare an, la ziua de sf. Nicolae, și-i doriam să trăiască la mulți ani. El însă totdeauna ne spunea: „Nu cer niciodată mai mult decât un singur an, iară la anul încă unul, și așa mai departe, până va vrea Dumnezeu să-mi dea zile”. Așa a zis și anul trecut. Și Dumnezeu i-a ascultat rugarea. Însă înainte cu două zile de a putea cere alt an dela Domnul, Preamilostivul l-a chemat la sine, ca să poată sărbători ziua de sf. Nicolae sus în ceruri, alături de toți sfinții lui Dumnezeu.

Înmormântarea i-s'a făcut tocmă în ziua de sf. Nicolae, fiind și zi de târg de țară în Blaj. L-au prohodit, în catedrală, 9 preoți și 2 diaconi, în frunte cu păr. prepozit capitular Iacob Popa, iară predica i-a ținut-o păr. canonic Dr. Ioan Bălan. Această predică, în care se arată tot ce a lucrat Nicolae Pop, o publicăm și noi la „Foiță”.

Faceți-i Dumnezeu parte cu dreptii și în vezi pomenirea lui!

Tunel sub mare. Japonezii se pregătesc de o lucrare mare. Vreau să lege două înale printr'un tunel lung de patru km. Dol km. din tunel vor merge pe sub apă, la o adâncime de 40 m. de pământul din fundul mării. Tunelul va fi larg de 9 m. și săparea lui va începe deodată la amândouă capetele. Lucrările vor costa, în bani românești, un miliard Lei. Cu acești bani vor fi scăpați de sărăcie toți șomerii țării cari vor avea astfel de lucru. La început era vorba să se facă pod pe deasupra apei. Acest gând a fost părăsit căci ar fi periculos în caz de războiu. Aeroplanele dușmane ar lovi în plin.

Sărbătoare calugărească la mănăstirea Bixad

La Bixad, județul Satu Mare, unde biserica noastră are o frumoasă mănăstire de călugări, în ziua de 1 Decembrie a fost mare sărbătoare. Au făcut adevărate voturile cele mari, trei tineri români, și anume: Alexandru Biriș din Lujerd, jud. Someș, care poartă numele de „monahul Andrei”; Pantelimon Iimaa tot din Lujerd, cu numele de „monahul Petru” și Pavel Rășianu din Țagul Mare jud. Mureș, cu numele de „monahul Partenia”.

Au mai făcut apoi voturile cele mici, tinerul Nicolae Dumitraș din Ugruș, jud. Cluj cu numele de monahul Nichifor, și Simion Stanciu din Aștifeul Mare, jud. Cluj, cu numele de monahul Sebastian. Haină și nume otlogăresc au primit: Vasile Maa din Rădești, jud. Alba, cu numele de Fratele Visarion, și Iosif Covalschi din Cernăuți, Bucovina, cu numele de fratele Iosafat.

Amintim, că înainte cu o săptămână, tot în familia călugărilor sf. Vasile, dar la mănăstirea Moiseiu din Maramureș, au făcut jurământ solemn calugăresc alți trei monahi: monahul Anton (Arsenie Cone din Ulae-Sălaj); monahul Dionisie (Dumitru Ispas din Șara-Gamăna) și monahul Damian (Dumitru Gaspar din Copăcel-Făgăraș).

În vremurile de lăcomie, de ambiție și mândrie în care trăim, se mai găsesc și oameni cari să facă voturi de curăție, străle și ascultare, ne așteptând răsplătă decât în viața viitoare.

Dumnezeu să le binecuvinteze gândul și dorința.

Unul dintre cei de față

1 Decembrie la Aghireșu-Cluj

Ziua Unirii Ardealului cu Patria Mamă s'a serbat la Aghireșu cu tot fastul cuvenit. Autoritățile au arborat drapelul național. După serviciul divin s'a oficiat la ora 11, în amândouă bisericile naționale „Te Deum”, la care au participat delegații autorităților, premilitarii și străjerii școlari, în corpore.

După amiaza la orele 2, Străjerii școlari primare au organizat sub conducerea comandantului lor d. inv. dir. *V. Z. Călugăru* un frumos festival, în localul școlii, la care au participat toate autoritățile locale și un număr public. S'a desfășurat un bogat program de coruri, declamări și jocuri naționale. Cuvântul sărbătoreț de aniversarea alor 17 ani de la marea Unire a fost rostit de *S. Sa Protopopul Ioan Mihalca*. Dl inv. dir. *V. F. Călugăru* a făcut un documentat istoric al împrejurărilor, cari au premers marele eveniment al unirii Ardealului. Dintre punctele de cor ale Străjerilor, sub conducerea precepută a învățătoarelor *Dna Gabriela Călugăru* și *Dș. Anușa Horgoș*, amintim cântările: „Sus inimă”, „Marșul lui Ianoș” și „Ștefan Ștefan” și recitări de poezii bine reușite ale elevilor-străjeri: *V. Marsu*, *I. Damian*, *Gh. Oprea*,

Maria Sarca și Ana Gânsă, precum și jocurile naționale: „Țărișelul”, „Lugojana” și „Bătuta”. S'a declamat mai ales din poeziile lui *A. Cotruș*.

Cu această ocaziune s'a făcut și constituirea secției Aghireșu a Ligei Antirevizioniste, alegându-se un comitet, compus din Președinte: *păr. protopop I. Mihalca*, vicepreședinte: *Dr. Traian Dughel*, primpretor și *păr. Vasile Făscu*, secretar: *V. F. Călugăru*, casar: *I. Crișan*, iar membri: *Al. Sabău sen.*, *Al. Domnițiu*, *Gh. Sarca* rotar, *Ilie Groza* și *Nic. Nistor*.

Serbarea s'a terminat într-o atmosferă de înălțător patriotizm.

Correspondent

Din Vulcan (Hunedoara)

„Agra”-l din parohia Vulcan (Hunedoara) a făcut o reușită șezătoare culturală, gratuită, în după masa zilei de Duminică 24 Noembrie a. c.

Programul frumos, executat de corul elevilor uniți dela gimnaziul din Lupeni, de sub conducerea *păr. Patru P. Berinde*, preot în Lupeni, a fost prilej de bucurie și înălțare sufletească pentru școlarii din Vulcan.

Munca preotului Berinde a fost răsplătită de mulțimea din sală, care a aplaudat îndelung punctele frumoase ale programului, alcătuit din dansuri naționale, coruri și cântări mariane — acompaniate de orchestra elevilor —, declamări, etc.

La sfârșitul programului, clericul *Eugeniu Suciu*, vicepreședintele „Agra”-lui Vulcan, a ținut o cuvântare în care a arătat scopul „Agra”-lui și al așezărilor culturale aranjate de „Agra”. A mulțumit, apoi, *păr. Berinde* pentru că a răspuns la chemarea școlii din Vulcan, cari l-au rugat să le dea sprijinul cu corul elevilor din Lupeni.

Păr. Petru Berinde a arătat că se simte foarte ferisit că a putut prileji Vulcanarilor o zi de bucurie, căci astfel de bucurii i-au făcut și Sf. Sale școlii din Vulcan, atunci când au sprijinit „Agra”-l Lupeni, prin reprezentările teatrale aranjate sub conducerea dlui *Eugeniu Suciu*, în Lupeni.

Valeriu Gălățeanu

Librărie ambulantă

Mergeți și voi în vie. Mat. 20 7.

În No. 43 al „Unirii Poporului” din 1931, am scris că voi face o „librărie ambulantă” sub patronajul Prea Sfinței Inimi a lui Iesus.

Sunt hotărît să pornesc la drum cu această librărie, mai ales, că acum în unele părți e răceală și nepăsare mare, față de gazetele și scrierile bune. Diavolul își face mendele cum vrea și în tot felul ca să ne lăghită de vii. M'am interesat de aproape și am văzut că scrierile noastre bune stau cu anii în rafturile librăriilor și în depozitele tuturor centrelor religioase. Nu mai zic de puținele gazete și reviste cari sunt în așa mari strămtori, de sunt silite să-și intrerupă apariția, spre rușinea noastră de popor cu nume creștin. Ce pildă grăitoare în alte țări creștine; dar mai ales sectarii, pe lângă că știu să-și sprijine presa lor rățăitoare, nu să știesc a duce cu curaj cărțile lor, din sat în sat, și din casă în casă, amăgind pe mulți.

Nu este așa plăcută această întreprindere, și nici ușoară, dar când vedem cât sufer revistele și gazetele cari apar și sprijinesc bi-

serica, și cât suntem noi de nepăsători, mai ales în timpul de azi, cu toată greutatea trebuie să pornim la muncă în vie.

Sfinții au prețuit foarte mult lectura. Ei spuneau că lectura e hrana spirituală a sufletului, care-l face tare și statornic în ispite, care-i dă gânduri sfinte și dorinți arzătoare pentru cer; încălzește și aprinde voința, mângâie în toate neplăcerile și în toate necazurile vieții. O carte bună e sfetnicul cel mai apropiat.

Un mare filozof spunea: Ceea ce nu îndrăznește nimeni să spună, o carte spune fără frică, le arată tuturor scăderile ce le au.

Cu ajutorul cetitului putem vorbi cu cei mai mari sfinți, și învățați ai bisericii, ca și cum într'adevăr ar fi de față și i-am auzi vorbind.

Cum spunea Sfntul Ieronim, cărțile bune sunt cel mai mare tezaur, aprinderea lăuntrică a sufletului vine din cărțile sfinte, prin cetirea cărora sufletul se aprinde de focul Dumezezei. Mai spun sfinții, că noi trebuie să facem când cetim ceea ce fac păsările când beau. Ele iau de mai multeori și de câte ori beau înalță capul spre cer.

Acestea toate, și mai multe, le-a știut și le știu Venerații Părinți dela Bixad, cari fără zăbavă mi-au trimis în vara aceasta de două ori carticele și un număr de calendare, ca să probez că oare s'ar putea începe mai serios cu răspândirea lor. Am văzut că în unele sate unde credeam că e răceala mai mare, s'a făcut ispravă foarte bună. Așa că m'am hotărît ca să pornesc eu o librărie mai mare. Am vorbit cu *păr. Vicar*, și m'am hotărît ca în duminica de 15 Dec. a. c. să sfințim librăria ambulantă, pusă sub patronajul Prea Sfinței Inimi alui Iesus, în comuna Recca j. Făgăraș.

Fac o rugămintă calduroasă și pe această cale către toți scriitorii și depozitele de cărți și publicații religioase catolice, precum și icoane, iconițe, cruci, rozare, rugându-i să ne trimită din toate un număr de exemplare, ca să le avem la sfințirea librăriei, rugându-le totodată și de câte două cataloage despre cărțile ce le au în depozit.

Deocamdată nu vom putea plăti tot ce primim. După cum vom face vânzările însă, așa vom face și plătirile.

Se vor trimite pe adresa *păr. Vasile Vasu* preot în Arpașul de jos, jud. Făgăraș, care este secretarul librăriei, sau pe a lui *Nicolae Muntean*, cantor diplomat în Cârța Olutului jud. Făgăraș, care se va ocupa cu răspândirea lor. Pornim la drum cu nădejdea că a treia zi de Paști, când se va face darea de seamă asupra a tot ce s'a făcut, vom face o dare de seamă îmbelugată în urmări bune.

Nicolae Muntean

cantor diplomat

A dat tranul într-o turmă de oi. În ziua de sf. Nicolae s'a întâmplat o nenorocire în apropierea Brașovului. Ciobanul Aron Bucșolu se îndrepta cu o turmă de oi spre Bran. Dramul mergea alături de linia ferată. Într'un loc olle au trecut printr'ole. Tocmai atunci venea cu înțeleală mare un tren accelerat. Ciobanul a vrut să alunge olle depe linie, dar a fost apucat de locomotivă care l-a aruncat la o parte, rănit greu. Dintre oi 22 au fost omorâte și foarte multe rănite. Ciobanul zace într'un spital din Brașov, cu trupul tot rănit. Sunt puține nădejdi că va scăpa cu viață.

că nu am tipărit decât foarte puține exemplare

Sub formele pâinii și ale vinului se află pe altar trupul și sângele Mântuitorului

„Credința trebuie să înlocuiască slăbiciunea simțurilor noastre“ (Imn bisericesc).

Că Isus cu adevărat e de față cu corpul și prețiosul său sânge în sfânta euharistie, se adevărește prin minuni.

Dovazile prin cari s'a arătat adevărul în realitatea dumnezeescului Sacrament al altarului, sunt nenumărate și întărite de oameni serioși, însemnați și vrednici de credință. Întocmai precum stăpânul întunecăciunii se năzuște ca, prin ajutorul îndoielilor, a miilor de însuflări înșelătoare și închipuri deșarte, să adâncească în întunecarea spiritului și credința credincioșilor în acest mare mister; tot astfel Soarele dreptății a binevoit să lumineze și să întărească acest mister prin razele luminii sale strălucite. Istoria bisericască e plină de exemple de acest fel.

Între altele se citește în cronicile orăului sfântul Ieronim că venerabilul Pietru, priorul (mai marele) mănăstirii din Guadeloupe, fu foarte ispitit în credința sa în acest preamărit sacrament și, cu toate că el zădărnici cu putere aceste curse ale inamicului, în fundul inimii sale liapăsa acest gând dureros: cum se poate ca sfânta hostie (pâinea consacrată conținând corpul Domnului) să conțină dumnezeescul sânge fără a lăsa să pice baremi un strop și fără a schimba culoarea albă a pâinii consacrate. Acest lucru îl ținea într-o neliniște continuă și într'un fel de îndoială durerosă, care însă n'a ajuns până a păcătui contra credinței în acest Preasfânt Sacrament.

Dumnezeu care în bunătatea sa ajută inimele cari sunt în neliniște sufletească, îl scăpă de această ispită printr'o întâmplare minunată, mulțumită ajutorului Preasfintei Fecioare Maris, față de care acest preot avea o mare evlavie. Într'o sâmbătă, pe când el tocmai slăgea sf. liturgie în cinstea Preasfintei noastre Doamne, după ce a consacrat pâinea și vinul, se închină cu umilință conform celor prescrise, pentru a recita rugăciunea: „Cu umilință Te rugăm“. Când se ridică vîzu coborînd spre el un mic noraș minunat. Într'un moment acest noraș acoperi întreg altarul, încât sfintele specii ale tainelor consacrate nu se mai vedeau. Tot astfel i-se întâmplă și lui Moise, precum se citește în Exod: „Ua noraș acoperi tabernaculul alianței când el se apropie de acesta“. Exod, XL, 32.

Înspăimântat preotul simți prin vine o răceală, și încercătura în care se afla îl împiedică de a continua slujba. După vreo câteva momente de îndoială asupra hotărîrii ce avea de luat, el nu găsi de făcut altceva mai bine, decât să recurgă la îndurarea dumnezească, rugându-se cu inima înfrântă și cu lacrimi arzătoare să-l scape din tortura sufletescă, fără a privi la puțina sa credință, căci el presupunea și se temea că acest noraș nu s'a coborît decât pentru a-i face cunoscută orbirea sufletului. Încă nici nu-și terminase rugăciunea sa umilă, că norașul ridicându-se în cer, cu înălțimea, lăsă altarul descoperit, așa cum i-s'a întâmplat și lui Moise: „Nourul, zice sfânta Scriptură, păzise tabernaculul, după rugăciune“.

Acea își revăși preotul în fire, și se simți surprins de o nouă groază. El privește; pâinea consacrată nu mai era sub ochii săi, potirul nu mai era acoperit cu palla și nu mai conținea prețiosul sânge. Atunci reînscu cu o

nouă străduință, umilitate și rugămintă, cu o voce tremurătoare, întrediată de dureroase suspinuri, cerând iertare pentru puțina sa credință, mărturisind că pe dreptul a meritat această pierdere a dumnezeescului sacrament, oferindu-și sa jertfă inima sa zdrobită și umilită, pentru că „jertfă lui Dumnezeu, spirit înfrânt, inimă înfrântă și umilită, Dumnezeu nu va urgisi“ (Ps. 50, 19). În strămtorarea sa el luă ca întrebătoare la Dumnezeu pe Regina Cerului în care el și-a pus toată nădejdea și în onoarea căreia el celebra această sfântă liturgie. După o scurtă și călduroasă rugăciune, își ridică ochii și vede în aer o patenă strălucitoare care scâldea întregă biserica cu lumina sa. El vede, în aceeași vreme, pe această patenă pe care se coboară încet, sfânta pâine așezându-se în mod vertical deasupra potirului și îndată vede picurând din pâinea sfântă, în vasul sfânt, stropi de sânge ca și cantitatea vinului în momentul când a fost oferit de preot pe sfântul altar. Îndată pâinea sfântă își recâștigă forma sa obișnuită pe corporal, (antimis) iar palla veni dela sine să acopere potirul.

În uimirea sa, auzi o voce care îi spuse:

„Continuă și termină sfintele taine și păstrează secretul asupra tot ce ai văzut, pentru că această arătare minunată s'a făcut singur numai pentru tine. Dumnezeu, printr'o milostivire binevoitoare, a voit prin aceasta, să îndepărteze din sufletul și din inima ta pășă și umbra îndoialii și totodată să-ți arate că sfânta pâine consacrată conține sfântul sânge al Mântuitorului“. Călugărul, de fapt, păstră tăcere asupra acestei minuni și nici clerul și nici ceilalți asistați nu bănuiau nimic, cu toate că erau foarte surprinși și foarte doraci de a ști că pentru ce, contrar obiceiului său, a prelungit sf. liturgie suspendând și lacrimând. Înainte de a trece din această viață la o altă mai bună, venerabilul prior, a scris despre această întâmplare, cu gândul de a preamări pe Dumnezeu și de a folosi prin aceasta sufletelor, afirmând cu tărie că, înspăd eu ziua aceea memorabilă, el fu atât de mult întărit în adevărul acestei taine, care atîta vreme l-a fost chinuit mai înainte, încât din acel moment, spiritului întunecului nu reuși mai mult niciodată să-i producă în inimă nici chiar cea mai mică îndoială asupra acestui adevăr de credință.

prof. Vasile Abușeanu

Un monument lui Mihail Pavel La Oradea s'a format un comitet, sub prezidența I. P. S. Sale Dr. Valeriu Traian Frențiu episcopul Orăzii, pentru adunarea unui fond din care să se ridice o statuie marelui arhieru Mihail Pavel. Că cine a fost Mihail Pavel și ce a făcut acest mare arhieru, vom arăta cu alt prilej. De data aceasta îndemnăm, din toată inima, pe cettorii acestei gazete, să-și trimită oboiul lor la adresa: Episcopia greco-catolică română, scriind pe cupon: pentru monumentul Pavel.

Regele Belgiei a fost operat. Cettorii noștri își amintesc încă de nenorocirea de astă vară când regina Astrid a Belgiei a fost omorîtă într'un accident de automobil. Regele Leopold a scăpat cu vieță, dar cu multe răni pe față. Zilele trecute a fost la Londra unde doftori vestiți l-au operat făcând să dispară urmele rănilor.

Indreptare. În numărul 48 al gazetei noastre, în darea de seamă asupra „Științelor bisericii unite din Balșa“, greșeli fiind informații am trecut pe: d. f. senator *Juliu V. Albini* din Zlatna ca donator cu suma de 500 Lei. Dsa, un bun creștin și binefăcător al bisericii, a dăruit pentru biserica unită din Balșa 5000 (cinci mii) Lei. Facem cuvenita îndreptare.

Pentru infometajii din Basarabia. Țara a înțeles cum se cuvine durerea fraților din Basarabia. Din toate părțile vin știri îmbucurătoare. Într'un județ au fost primiți de gospodarii cu tragere de inimă sute de copii, ca să fie întreținuți până la anul. Meseriașii din Timișoara vor primi în curând o sută de copii basarabeni pe cari îi vor învăța diferite meserii.

O frumoasă faptă creștinească. În anul trecut, oameni cu sufletele întinate de răutatea păcatului au intrat noaptea în biserica gr.-cat. din com. Bălești jud. Hunedoara de unde au furat potirul, discul, steluța și lanca. Biserica a fost silită să împrumute obiectele de mai sus dela biserica din Câmpul lui Neag. Văd. *Fărcaș Maria Gânsăcoane* din Bălești, văzând biserica din comuna ei lipsită, a dăruit preotului 3500 (trei mii cinci sute) Lei ca să răscumpere obiectele sfinte împrumutate dela biserica din Câmpul lui Neag. Răposatul soțului ei, *Fărcaș Adam* cu puțin înainte de moarte, încă a dăruit bisericii 20 de mii pentru reparare și înfrumusețare. Biserica gr.-cat. din Bălești mulțumește donatoarei călduros și pe această cale, rugând pe bunul Dumnezeu să-i răsplătească însutit.

Viscol puternic în Carpați. În ultimele zile ale săptămânii trecute a fost viscol puternic în Carpați, mai ales în împrejurimile Predealului. Înainte cu o zi a căzut zăpadă din belșug. S'a pornit apoi vântul să sufle cum numai pe coastele munților suflă. Zăpada era luată de pe pământ și împrăștiată ca pudera, spre văile din apropiere. Linile electrice și telefonice au suferit mari stricăciuni. La Brașov a fost descoperită o casă de puterea văzduhului. O țigă a căzut în capul unui copil omorându-l pe loc.

Stânci prăbușite pe linile ferate. În Eveșta s'au prăbușit săptămâna trecută mai multe stânci peste linile ferate, acoperindu-le pe o întindere de 200 de m. Cu două minute înainte de nenorocire a trecut pe acolo un tren de persoane. A fost cu adevărat noroc acest fapt, căci până să sosească alt tren a rămas destul timp ca să fie înștiințat. Ne putem închipui ce-ar fi fost dacă în înțeleala cea mare vreun tren s'ar fi izbit de stânci, ori cecece ar fi fost și mai rău, dacă stâncile s'ar fi prăbușit peste tren.

A căzut o stea. Seara de 4 Decembrie a fost la Bazargic (Dobrogea) o seară senină, cu cerul presărat de stele. La ora 9 seara lumina stătea de vorbă în casă, după cină. Deodată au văzut că se revărsa prin ferești un val de lumină, parcă s'ar fi aprins tot cerul.

De pe masa nici unui creștin bun și adevărat

Lumina n'a flut mult. Ea a fost produsă de o stea, care a căzut cine știe pe ce meleaguri. Oamenii au stat multă vreme de vorbă în seara aceea, fiecare dându-și părerea. Unii spuneau că-l semn ceresc, care prevestește sfârșitul lumii. Cei mai mulți s'au întors spre case înspăimântați, făcându-și semnul crucii.

Zăpadă de doi m. în Jugoslavia.

Dela vecina noastră de miazăzi vine știrea că s'a pornit acolo iarnă cumplită. În unele părți ale țării zăpada are o înălțime de doi metri. La noi, mai ales în părțile ardelenne, iarna întârzie să vină. În seara din ajunul lui sf. Nicolae, au căzut și pe la noi pe la Blaj câțiva fulgi, mici, sfoși, încât s'au toplit imediat. Prin părțile siblene, aproape de munte, zăpada s'a prins bine.

S'a scufundat un vapor în Marea Neagră.

De vreo două săptămâni Marea Neagră e tare neliniștită. Circulația vapoarelor se face tare neregulat și cu mari întârzieri. Un vas rusesc, după ce s'a sbătut vreo câteva ceasuri, a luat drumul adâncului mării. Pe vapor, care era de mărfa și tocmai se întorcea din portul de unde a descărcat, se aflau numai conducătorii lui. Toți și-au găsit moartea în mijlocul valurilor.

Arde păpurișul pe întindere de sute de km.

În Polonia încă a bătut anul acesta seceta cumplită. Săptămânile trecute s'a aprins păpurișul de pe un lac. Din pricina secetel, focul s'a întins cu o repeziune de nedescris. Cu toată truda depusă de pompieri focul n'a putut fi stins. A ars tot păpurișul de pe un flut de mul multe sute km. pătrați.

În aer, la o înălțime de 23 km.

Un american s'a urcat săptămâna trecută în stratosferă, cu un balon fabricație nouă. El a atins înălțimea de 23 km. 400 de metri, întrecând cu 4 km. înălțimea atinsă până la el.

A murit în autobuz.

Funcționarul Alexandru Șerban din București a plecat la slujbă, cu autobuzul, drumul până la birou fiind cam lung. A plecat de-acasă sănătos. Deodată i-s'a făcut rău în autobuz, și-a lăsat capul să odihnească pe speteza unui scaun și nu l-a mai ridicat. Murise înainte de-a putea da cineva ajutor, ca o lumină stinsă de vânt. Într'adevăr, nu știm ziua și ora când Fiul omului va veni.

Trei copii arși de vii.

Într'un sat polonez, aproape de granița românească, s'a întâmplat zilele trecute o cumplită nenorocire. În curtea unui gospodar s'au strâns copii de pe o uliță întreagă, să se joace împreună. Jocul nu le-a fost a bine, căci au început să se joace de-a pompierii. Au aprins un braț de paie, pe care apoi trebuiau să-l stingă. L-au aprins dar nu l-au mai putut stinge. S'a întins ca părjolul, făcând cenușă mai multe gospodării. Dintre copii, trei au fost arși de flăcări.

† Dioniziu Valda, doctorand în drept

a adormit în Domnul, provăzut cu sfintele sacramente ale muribunzilor, în 2 Decembrie 1935 ora 11 noaptea, în etate de 31 ani, după un morb îndelungat, îndurat cu resignare adevărat creștinească în voia Domnului și cu încrederea tare în ajutorul Maicii Sfinte. Rămășițele pământești ale defunctului au fost așezate în cimitirul gr. cat. din Gherla, Joi în 5 Decembrie 1935 ora 10 înainte de amiază. Adormitul în Domnul a fost fiul păr. canonic Dioniziu Valda dela Cluj. *Fie-i partea cu dreptii!*

A fost omorât cel mai temut bandit din Abisinia. Prin părțile de miazăzi de Addis Abeba (capitala Abisinie) jefuia ca'n codru un bandit fioros, numit Berruhada. El jefuia, omora, lua prizonieri și cerea sume mari de bani pentru eliberarea lor. Locuitorii părții aceleia știau mai mare frică de el decât de dușmanii cari luptă cu aeroplane, de italieni. În urmărirea lui au fost trimise odată două batalioane de soldați, în timp ce italienii sunt hărțuiți de grupuri de zeci, cel mult sute de abisineni. Când s'a răspândit vestea morții lui, populația a răsuflat liniștită.

Școală de cerșitori. Poliția unui oraș din Cehoslovacia a descoperit într'o stradă dosnică o școală de... cerșitori. Erau vreo 30 de școlari, pe cari profesori pricepuși, foști și ei cerșitori, îi învățau, cum să se facă schiloz, orbi, surzi și muși. Îi învățau cum să se îmbrace ca cerșitorii și-i trimeteau la... slujbă. Câștigul îl împărțeau: jumătate profesorul, jumătate elevul. Acum fac altă școală, în închisoarea orașului.

În jurul Maglavitului

Dr. Gavril Todica, un vechiu colaborator al gazetei și Calendarului nostru, ne trimite o scrisoare în care arată, cum ar crede D. Sa că este bine a fi sfătuit poporul nostru credincios în legătură cu cele ce se întâmplă la Maglavit. Dași, cam târziu, le dăm și noi aici la gazetă, pentru că aceste sfaturi nu-și pierd nici când actualitatea:

„Invățătura ce se desprinde din vedeniile ciobanului Petrache, se poate reduce la îndemnul ca **oamenii să se întorcă de la viața păcătoasă și să se roage.** Dar acest lucru îl poate face tot omul și la casa sa, sau în biserică sa. În deosebi misiunile noastre populare același lucru îl propovăduiesc de zeci de ani. Prin urmare, alergările costisitoare până la Maglavit devin de prisos. Nu numai de prisos, ci deosamădată de adreptul primejdios. Pentru că acolo se duc mulți bolnavi de tot soiul, între cari și de cei cuprinși de boale molipsitoare (lipicioase), presum: scarlatină, tifos, sifilis și altele. Acolo se poate întâmpla, ca din o sută de bolnavi să se vindeca unul, dar din o sută de sănătoși să se molipsească sece ducând boala pe la vetrele lor.

Primejdia aceasta e foarte mare, odată ce nu se introduce la Maglavit o îngrijire și o supraveghere medicală strictă, îngrijind până și vagoanele, automobilele, căruțele etc. ce transportă bolnavii. Un lucru foarte greu în împrejurările dela Maglavit.

Iată de ce sunt a se sfătui cetitorii, și prin misiunile populare toți credincioșii noștri, ca:

să se păzească de păcate ca de foc;
să se roage;
să facă binele ce-l pot;
să nu facă nimănui nici un rău
și încolo pot rămânea acasă și la biserică lor, fiind deplin convinși că lucrează după voia lui Dumnezeu.

Așa cred eu, că ar fi mai bine și chiar dela consistoarele noastre ași dori cercutare în acest sens.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Durata vieții

2. Cât trăesc animalele

Oa și plantele, așa și animalele au durată vieții tare variată. Unele animale trăesc foarte puțin, altele însă ajung bătrânețe adânci și încărungițe.

Dintre animale, *Eșemețele* trăesc mai puțin. Acestea abia viețuesc câteva ceasuri.

Păduchii trăesc 27—46 zile. *Albinele* și *Muștele* trăesc mai multe luni. Dintre albine: *trântorii* ajung aproape 4—5 luni, iar *lucrătoarele* 6 luni. Multe ajung și un an sau chiar doi ani. *Matca* albinelor trăește 4—5 ani.

Șorecii trăesc un an. Iar *Melcii* viețuesc peste un an. Unii ajung chiar și vârsta de 8 ani.

Paianjenul poate trăi până la 2 ani. *Sfredeluşul* trăește 3 ani.

Între *raci* sunt unii cari ating câteodată și vârsta de 5 ani. Peste aceasta vârstă însă nu trec niciodată.

Iepurii și *veverițele* trăesc 7 ani. Iar *Iepurii de casă* și *Șobolanii* sunt puțin mai trainici. Ei ajung vârsta de 8 ani.

Unele animale au viața și mai lungă. Astfel *Capra* trăește 10 ani. Asemenea și *Dihorul*. Dintre pasări *Vrabia* și *Struțul* încă ajung vârsta de 10 ani.

Oaia trăește aproape 12 ani.

Greerii trăesc 10 ani. Sunt unele soiuri de greeri cari trăesc și 13 până la 17 ani.

Priveghitoarele, *Ciocărlile* și *Canarii* viețuesc 15 ani. Aceasta vârstă o ajunge și *Vulpea*.

Matca furnicilor încă trăește aproape 15 ani.

Renii, cari trăesc prin ținuturile mai friguroase ale Polului nordic trăesc 16 ani.

Boul la vârstă de 18 ani e bătrân și neputincios. Din cauza aceasta peste vârsta de 18 ani nu trece niciodată: *Vaca* însă poate ajunge vârsta de 20 ani. Aceasta vârstă o ajunge și *Porcul* și *Căprioara*.

Porumbelul încă trăește până la 20 de ani. *Fistea*, *Cănele* și *Lupul* trăesc tot 20 ani și până la aceasta vârstă poate ajunge și *Lipitoarea*.

Calul trăește 25 ani. *Măgarul* e mai trainic. El ajunge până la 30 ani.

Păunul, *Sticletele* și *Pistgotul* trăesc până la 25 ani, iar *Vulturul* trăește 40 de ani.

Cerbul încă trăește tot 40 de ani. *Gâsca* și *Pelicanul* ajung să trăiască până la 50 de ani.

Leul, *Rinocerul* și *Cămila* viețuesc 60 de ani. Aceasta vârstă o ajunge dintre pești și *Țiparul*.

Papagalul, Corbul, Eretele și Broasca festoasă trăiesc dela 60 până la 100 de ani.

Până la vârstă de 80 ani ajunge și *Catărul*. Iar *Cioara, Uitul și Barza* trăiesc 100 de ani.

Știuca trăiește până la 150 de ani. In anul 1847, în eleșteul dela Lautern a fost pescuită o știucă ce cântărea 175 kgr. Purta o verigă de aramă pe care era scrisă data când a fost oufundată în eleșteu din porunca împăratului Frideric I al Pruziei.

Crapul și Șotmul încă ajung vârsta de 150 ani.

Moșnegii mărilor sunt *Morunii și Rechinii*. Aceștia trăiesc și mai mult, atingând vârsta de 200 ani.

Aceasta vârstă o atinge și uriașul uscatului, anume *Elefantul*. Bătrânețele celea mai adânci le ajunge însă *Crocodilul*, care trăiește până la 300 de ani.

Ion Popu-Câmpeanu

Cărți nouă

Piară sudalma sau înjurătura de Pr. Iosif Tălmăcel franciscan. Librăria Tipografia Ionescu, Bacău; 32 pagini, prețul 5 Lei.

Preotul franciscan Iosif Tălmăcel a scris mai multe cărțicele religioase. Astfel: Cărțica soldatului român, Căntece religioase, Căntece de Crăciun și teatru școlar, Melodiile cântecelor religioase, Melodiile cântecelor de Crăciun. Această cărțică este însă cea mai bună dintre toate. In ea ni-se arată toate urmările acestui păcat și încă prin pilde și exemple frumoase. »Piară sudalma de pe suprafața pământului și, într'un chip deosebit, piară sudalma din Țara Românească! Viitor de aur țara noastră are! — strigă poetul, dar acest viitor strălucitor să nu fie petat și întunecat prin vișul sudălmii și a desfrăului». Cu aceste cuvinte își încheie autorul cărțica, iară noi li dorim să o citească toți românii.

Societatea de lectură „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blaj, pune la dispoziția marelui public creștin, una dintre cele mai bune cărți religioase care se poate afla în limba românească: „**Pregătire la moarte**” (adevăruri veșnice) de Sf. *Alfons de Liguori*. In românește este tradusă de înaintașii noștri — clerici — foști membri ai acestei societăți.

Cartea este de 500 pagini, formatul unei cărți de rugăciuni mai mare și cuprinde o mulțime de pilde înălțătoare, sfaturi creștinești și la urma fiecărui capitol câte-o rugăciune scurtă.

Citindu-o, sufletul ți-se umple de mângâiere, durerile se alină și focul patimilor se potolește.

Veneratul cler, cunoscând bine această carte, este rugat de comitetul societății, să dea binevoitorul concurs la răspândirea acestei opere binefăcătoare pentru suflete.

S'au tipărit și răspândit până acum aproape 4 ediții (în traducere).

Prețul unui exemplar a fost 60 Lei; pentru restul de cărți ce-l mai avem de vânzare, s'a redus la 35 Lei exemplarul, iar cine plătește 50 exemplare de-odată, le va primi cu 30 Lei exemplarul.

Se pot cere dela Societate prin orice formă, plătind prețul înainte; putem trimite și cu ramburs.

COMITETUL

Celce vrea să știe ce este jertfa sf. liturghii, cum și în câte părți se împărțește sf. liturghie, cari sunt foloasele sf. liturghii, cui folosește sf. liturghie, pentru cine, când și unde se poate sluji sf. liturghie, cari sunt formele bisericii, ce vase și odăjdii se întrebuințează la sf. liturghie și în ce limbi se poate sluji această mare taină, — să cumpere numai decât **Nr. 12 din „Cărțile Bunului Creștin” scrise de pâr. prof. Iuliu Maior:**

„Sf. Liturghie, jertfa Legii Noi”

Această cărțică cuprinde 112 pagini, este scrisă pe înțelesul tuturor și mai ales pentru poporul nostru dela sate. Prețul este 12 Lei.

Cereți-o la toate librăriile din țară!

Celce cere 10 exemplare dela Librăria Seminarială din Blaj, primește una în cinste și nu plătește porto postal.

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc

LEAC PENTRU MUERI

comedie în 2 acte

localizare de

— A. MELIN —

Piesă foarte potrivită a se juca prin sate, plină de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la Librăria Seminarului din Blaj. Prin postă se trimit 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.

Poșta gazetei

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Dr. P. Lăuran, Șofron Deac, Crișan Arton, Streza Zacheiu, Valeriu Opriș, Sever Băleș, Tecariu Ștefan, N. Tomuța, Alexandru Paul, Fărcaș Petru Verdeți.

Câte 100 Lei: Iosif D. Dăm, Ioan Mărginean, Comes Gheorghe, D. Mociovan, Dimitrie Laichici, Bere Petru, Ștefan Țarină.

Câte 150 Lei: Bunaciu Petru, George Mody, Băbuși Dumitru, Iulian Irimie, Biserica Băcia, C. Surorilor „Sf. Maria” Reghin, Toma Câmpeanu, Bud Vasile, Biserica Vestem, Ioan Bal, Alexandru Ungur, Petean Victoria, Ioan Maior, Gavrilă Rus, Ioan Câmpeanu, Marioara Moldovan, Virgil Țețiu, I. Oltean, Florian Ziman.

Ioan Suci, Elena Login, A. Hopârtean, N. Chețan, Of. parohial Romuli, Pop Simion, Rău Teodor, Demetriu Fărcaș, Negru Teodor, Iuliu Șurani, Aurel Hirian, Lucreția Dan, Ioan Anderco, Vasile Mocan, Iosif Patachi, Ursa Gheorghe, Mihai G. Diac, Suci N., Mureșan P., Dionisiu Muntean, G. Negru, Simion Bot, Otravă Ioan, George Bădilă, G. Tripon Florian, Vasile Cetățean, Alexă Viciu.

Câte 200 Lei: Ștefan Vargă, Vasile Opriș, L. Tiniș, Văcariu Vasile, Ieronim T. Joica, Sereș Ioan, A. Muntean, Laurean Blăjan.

Alte sume: I. Crihălmean 170; Nicolae Dunca 450; Târziu Iacob 30; Gheorghe Tudor 280; Of. protopopesc Jibou 480; Popoviciu Nicolae 120; Bălgărăzan Nicolae 120; P. Soțian 300; Petruț Raca 340; V. Bruchentan 163; Demetriu Rus 80; Săncrăian Marcu 26; Anton Fărcaș 50; Of. parohial Șieu Măgheruș 400; Hărăstăsan O. și Crișan N. 600; Hangău Mateiu 300; N. Pascu 35; Ana Radu 161; Ioan Georgescu 160; Simion Bucur 300;

Redactor: IULIU MAIOR

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 200—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin acea a publică că în baza deciziei No. G. — 19 — a judecătoriei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Dr. Ilariu Holom avocatul din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 2698 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 21 Decembrie 1935 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Sântioana la dom. urm. nr. c. 92 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 1 car, 20 ferdere de grâu, 1 hambar și altele în valoare de 10.300 Lei.

In caz de nevoe și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 4 Decembrie 1935.

1—1 (332)

FLEFLEA Șef portărel

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1936

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătura și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

In acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la 12 Lei exemplarul. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri. Cu toată scumpetea hârtiei și a clișeelelor, am stabilit acest preț ca să poată fi cumpărat de toți. Cine-l cere prin postă va mai trimite *doi Lei* pentru spese.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela „*Redacția și Administrația Unirea Poporului*”, Calendarul dela Blaj.